

תלמודו בידו

דף ט עמוד ב

א] האם פסח שני הוא תשלומים של פסח ראשון או שהוא רגל בפני עצמו, ומה הנפקא מינא בזה ?

ב] זב בעל שלש ראיות שספר שבעה נקיים, ושוב ראה שלש ראיות קודם הבאת קרבנותיו ביום השמיני, האם חייב בסדרת קרבנות נוספת ?

ג] על מי נאמר "מעוות לא יוכל לתקון, וחסרון לא יוכל להמנות" ?

א] נחלקו תנאים אם תשלומים לפסח הוא, וקטן שהגדיל בין הפסחים פטור מפסח שני. או שהוא רגל בפני עצמו, וקטן שהגדיל חייב בפסח שני.

ב] ראייה אחת בליל שמיני, ושתיים ביום השמיני: חייב. ואפילו לסובר לילה מחוסר זמן. שכשם שהראייה הראשונה שמטמאתו כבעל קרי בלבד, מצטרפת עם השתיים הנוספות לעשותו זב גמור.

כך גם הראייה הראשונה של הלילה מצטרפת לשתי הראיות של היום.

שתי ראיות בלילה, ואחת ביום: לסובר לילה מחוסר זמן, פטור מקרבן נוסף.

שעיקר טומאתו היתה לפני שהיה ראוי להביא קרבנותיו.

לר' יוחנן לילה אינו מחוסר זמן, וחייב [ואפילו ראה את שלושתן בלילה].

ג] מעוות: לר' שמעון בן מנסיא, זה שבא על הערוה והוליד ממנה ממזר.

או הבא על אשת איש ואסרה על בעלה.

לר' שמעון בר יוחי, זהו תלמיד חכם הפורש מן התורה.

לתנא בברייתא, זה מי שביטל קריאת שמע או תפילה אחת.

חסרון: לתנא במשנה, זה מי שעבר עליו הרגל ולא הביא שלמי חגיגתו.

לבר הי הי, זה מי שביקשו ממנו להצטרף למנין של מצוה, ולא הצטרף.